

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

50.000 ljudi sprejema olimpijska bakla na Oplenju in v Beogradu

Danes je prispela na Oplenac olimpijska bakla, ki jo je pričakovala večtisočglava množica. Pred zastopniki oblastev je pritekel tekač-Sokol z baklo in je pred cerkvijo zažgal z baklo žaro, nakar so se prižgale z baklo sveče na grobu blagopokojnega kralja Aleksandra. Po kratki cerkveni slovesnosti na grobu velikega kralja je nato stekel z baklo naprej naslednji tekač. Ob 9.05 je prispela bakla v Beograd na Terazije, kjer je bil navzoč zastopnik Nj. Vel. kralja ter zastopniki vlade in diplomatskega zbora ter raznih sportnih organizacij in okoli 50.000 ljudi. Baklo je izročil sokolski starosta Čolović beograjskemu županu Illiću. Ta je z baklo zažgal žaro, nakar je imel minister Rogić primeren govor o visokem pomenu olimpijade. Godba je intonirala olimpijsko himno, nemško himno in jugoslovensko državno himno, nakar je najboljši jugoslovenski tekač Štefanović stekel ob 10.07 z gorečo baklo v smeri proti Zemunu.

KDO JE KRIV.

»Trg. list« piše: »In zato ni drugega sredstva, kakor da se enkrat že z vsi brezobzirnostjo dožene, kdo je kriv, da ne prejemajo upokoje v redu svojih prejemkov in da se potem tega krivca brez vsakega ozira na njegove kume in strice be. Enkrat je začeti treba delati red in če ni drugače pa z upokojejskimi prejemki.

Potem pa je treba to čiščenje enako energično nadaljevati. Vsako pritožbo proti poslovanju uprave je treba preiskati do dna in vedno poklicati krivce na odgovornost in jih tudi eksemplarično kaznovati. Samo z eksemplaričnimi kaznimi je mogoče doseči, da bodo sami od sebe začeli delati vsi pravilno. Da ne bo cvetela pšenica raznim kontrabantom, pa se naj pokličejo na odgovornost tudi tisti, ki se brez vzroka pritožujejo. Prav gotovo pa se ne pritožujejo brez vzroka upokojevc, ker je že notorično, da so le redki tisti meseci, ko prejmejo svoje pokojnine v redu. Ves ugled države trpi zaradi tega, skoraj nasilno se ustvarja s tem nerazpoloženje proti državi in oblasti, a vse to le neklih posameznikov. Kaj je res to mogoče trpeti še nadalje? Kaj res ni mogoče napraviti reda? Če bi se pa kdo našel, da bi dejal, da ni treba zaradi teh malenkostnih reči tako velikega hrupa, potem pa mu moramo reči: Če niti malenkostne stvari ne gredo v redu, kako naj pričakujemo, da bodo šle velike! In še nekaj: Ali je mogoče trpeti ta socialni da ostajajo brez svojih zakonitih prejemkov ljudje, ki sploh nič drugega nimajo?

. z nerednim izplačevanjem upokojejskih prejemkov se mora nehati!

URADNO POROČILO O LJUBLJANSKI LETALSKI KATASTROFI.

Oddelek za civilno letalstvo štaba letalstva vojske je izdal obširno službeno poročilo o nedavni ljubljanski letalski katastrofi. Na podlagi tehtnih in strokovnih navedb demantira štab letalstva vojske kategorično vse vesti neklih listov, češ da bi vzrok nesreče v Ljubljani mogel biti v slabosti materiala ali v nezadostni kontroli. Nasprotno; kontrola letalskega prometnega materiala in letalske prometne službe sploh je po obstoječih urad-

Severna vstaška armada v paničnem begu

MADRID, 27. julija. Notranje ministrstvo je izdalo v večernih urah komunikacije, v smislu katerega so vladne čete izvajale drugo veliko zmago nad vstaši. Vstaška vojska generala Molle, ki se je skušala po prvem porazu zbrati na liniji Segovia-Burgos, je v smislu komunikacije bila ponovno poražena in se panično umika proti severu, pri čemer je prišlo v vladne roke veliko vojnega materiala. Ob tej priliki je bilo ujetih več častnikov iz aristokratskih krogov, odvetnikov in novinarjev, ki so jih nemudoma odpeljali v Madrid v svrhu vojnosednega postopanja.

PARIZ, 27. julija. Indirektno vmešavanje Francije v španske zadeve se po zatrditvah desničarskega časopisa nadaljuje, ker zbirajo komunisti neovirano v Parizu in drugih mestih oborožene udarne oddelke ter jih spravljajo na špansko mejo, pripravljene za boj proti vstašem. Denarna sredstva daje v to svrhu na razpolago moskovska komunistična internacionala.

PARIZ, 27. julija. Španski poslanci v Bruslju, Haagu in Londonu so skupno z osobjem svojih legacij podali ostavko.

LISBONA, 27. julija. Portugalska vlada je odposlala dva polka pehote in topništva proti meji, da zaustavi dotok desetisočev španskih beguncev v Portugalsko. Od danes naprej je špansko-portugalska meja popolnoma zaprta.

PARIZ, 27. julija. Francoska vlada je kategorično demantirala vse vesti o dobavah orožja madridski vladi. Minister za narodno zdravje Sellier je izjavil, da ne bo francoska vlada pod nobenim pogojem dovolila, da bi v Španiji zopet prišli generali na krmilo.

PARIZ, 27. julija. Po zmagi vladnih čet nad uporniki na gorskem grebenu severno od Madrida, pri Sierri Guadarrami, kjer se je razvila zelo srdita, tri dni trajajoča odločilna bitka, se v tukajšnjih krogih smatra, da je položaj madridske vlade ponovno utrjen. Vstaške čete pod vodstvom generala Molle so se umaknile proti Segoviji. Francoski komunisti so baje organizirali napadalne oddelke in jih skrivaj spravili preko meje v Španijo. To vest potrjuje »Figaro«. Nemalo senzacijo pa je zbudila vest »Populaire«, glasila francoskega ministrskega predsednika, ki zatrjuje, da so prešli vstaši od italijanske fašistične vlade 500 milijonov v zlatu v svrhu organiziranja upora. Tudi je bila te dni izplačana v zlatu v Hamburgu večja vsota, za katero naj bi dobil vodja vstašev general Franco iz Nemčije 24 modernih vojniških letal. List zaključuje svoja senzacijska odkritja z ugotovitvijo, da bi si Italija s pomočjo fašističnega režima v Španiji, ki naj bi podprl njeno zunanjo politiko, hotela zajamčiti nadmoč v Sredozemskem morju.

GIBRALTAR, 27. julija. Begunci iz Malage pripovedujejo, da so tamkaj komunisti izropali vse trgovine in jih zažgali. Tristo hiš je vpenjenih. Fašiste in duhovnike so streljali kar na ulici. Posebno mladina je bila neusmiljena v pobljanju duhovnikov. S hotelskih oken so begunci opazovali, kako so mladi komunisti razmesarili več duhovnikov z noži. Med begunci se nahaja tudi nečak znanega britanskega državnika Churchilla. Semkaj je prispela tudi vojna ladja z begunci iz Buelve, ki pripovedujejo, da so levičarji zažgali tamkaj vse cerkve in zaklali okoli 20 duhovnikov.

LIZBONA, 27. julija. Španski begunci pripovedujejo, da vlada v provinci Bajadoz anarhija in da so se tamkaj izvršila razna grozodejstva, zlasti proti duhovnikom.

PARIZ, 27. julija. Od včeraj ob 19. je vsem inozemcem vstop v Španijo prepovedan. Poroča se, da je civilni guverner iz San Sebastiana telefonično sporočil podprefektu v Bayone, da je tamkaj španska vlada gospodarica položaja.

PARIZ, 27. julija. »Echo de Paris« poroča, da je prispelo v soboto v Madrid ameriško letalo, ki je pripeljalo s seboj dva zaboja zlata, ki ga je poslala madridski vladi mednarodna rdeča pomoč.

Južna in severna Kitajska sta se pobotali

SANGHAI, 27. julija. Državljska vojna, ki so jo začeli nekateri generali južnokitajske vlade v Kantonu proti predsedniku centralne kitajske vlade v Nankingu Čankajšek, se je končala z diplomatično zmago Čankajšega. Južnokitajski pokrajini Kvantun in Kvansj sta se pripravili na pohod proti Nankingu. Sedaj se je pa posrečilo Čankajšku, da je pridobil zmerne elemente v Kantonu, potem, ko je njegova armada prodrla globoko v južno Kitajsko, do tik pred Kantonom. Čankajšek je pustil sedaj južni Kitajski svojega nadzornika, ki je pokrajino Kvantun popolnoma pomiril ter jo pridobil za centralno vlado v Nankingu. S tem se lahko smatra, da sta severna in južna Kitajska združeni.

Prestolnica laške Eritreje v ognju

ADEN, 27. julija. Potniki iz Masaue, glavnega mesta italijanske Eritreje, poročajo, da je mesto v plamenih. Zgorel je nedavno zgrajeni petrolejski rezervuar in je ogenj prešel tudi na municijsko skladišče in na hangarje. Okoli 50 letal je postalo žrtev ognja.

nih določbah posebno stroga ter izključuje vsako možnost nepazljivosti ali nezadostne pripravljenosti oseb ali materiala. Takisto pripominjamo, da sta nesreči, ki sta se pripetili od ustanovitve letalskega prometa do danes v devetih letih in z intervalom treh let med obema edini v našem domačem letalskem prometu in da jih ni mogoče smatrati kot pogostne in ponavljajoče se nesreče. Kakor so to omenjala nekatera poročila. Nesreči sta se pripetili v megli, ki je še vedno najnevarnejši nasprotnik letalske plovbe in ki je bila vzrok večine letalskih nesreč v drugih državah. Poleg teh dveh nesreč zaradi megle ni bilo na nobenem letališču nikoli niti najmanjše nesreče, čeprav so opravili okrog 8500 poletov in približno 2 milijona kilometrov v devetih letih domačega letalskega prometa, kar je najboljši dokaz dobre organizacije in strogega nadzorstva.

OTVORITEV NOVEGA RUDNIKA.

Predsednik vlade dr. Stojadinović je odpotoval v spremstvu štirih ministrov v borski rudnik, kjer je bila včeraj svečan položitev temeljnega kamna za novo rafinerijo bakra.

OBČINSKE VOLITVE V KRIŽEVCIH.

V nedeljo, dne 30. avgusta bodo v smislu razpisa banske uprave občinske volitve v občini Križevci v ljubmerskem srezu.

NEMČIJA PRIZNALA ANEKSIJO.

Kakor poroča Reuter je Nemčija priznala aneksijo Abesinije po Italiji. Istočasno je sklenila nemška vlada, da imenuje v Addis Abebi svojega generalnega konzula.

PREKMURSKA POLITIKA.

V »Murski krajini« od 25. t. m. beremo sledeče odmeve k shodu min. dr. Kreka v Murski Soboti: »Zopet se silno razburjajo. Pa jim vendar ni nihče nič žalega rekel. Ali je mogoče naša krivda, da so sami potvarjali številke in vsakega zborovalca po štirikrat prešteli? Naj bi raje priznale svojo pomoto, kar bi silno ugodno vplivalo na čitalec Novin, ki so bili tudi prisotni na dvorišču hotela »Krona«. Tako se pa zaletavajo v nas, ki smo zapisali številke, ki odgovarjajo dejanskemu stanju. V zvezi s tem seveda zopet omenjajo »Jutro«, kakor so to že nekoč. Na to bi vprašale kunštne »Novine« še sledeče: Kdo pa pošilja poročila iz drugih listov n. pr. od »Slovenca«, »Samouprave«, »Politike« itd. na uredništvo »Jutra«, da jih objavijo med »Beležke«, kjer je pregled naše notranje politike. Najbrž je velika vročina tudi kriva, da so postale »Novine« tako pametne. Na soncu se marsikaj skisa! Zato ne polagamo na pisanje »Novin« nikake važnosti, ker se tolažimo, da bodo v doglednem času spet prišle v ravnovesje. Z nekaterimi ljudmi pač moramo imeti potrpljenje, četudi jim večkrat spodrsne pero in zapišejo tako laž, ki v njihovih očeh ne bi nikdar našla ne milosti ne odveze.«

Darujte za azijski sklad PTLI

Mlada življenja padajo po planinah

V severni triglavski steni sta se smrtno ponesrečila Mariborčana Savo Domicelj in Egon Letner

Komaj je zasula zemlja ljubljanskega polja Mladena Miršiča in Vida Janša, mlada jurista, ki sta postala nesrečni žrtvi kamniških planin, je včeraj bliskoma šla po Mariboru grozna novica, da so planine zopet zahtevale mladi življenji dveh mariborskih sportnikov. Vest, ki jo je prineslo včerajšnje »Jutra«, je globoko prevzela vse, ki so poznali mladi žrtvi. V severni triglavski steni sta se namreč smrtno ponesrečila 23letni jurist Savo Domicelj iz ugledne in znane Domiceljeve rodbine na Koroški cesti 46 ter Egon Letner, slušatelj zagrebške eksportne akademije, iz znane mariborske Letnerjeve rodbine iz Aškerčeve ulice 5. Domicelj in Letner sta bila v družbi dveh ostalih tovarišev gozdovnikov iz Martuljaka splezala v severno steno v takozvani skalaški smeri. Pod Platami sta Domicelj in Letner strmoglavila v globok prepad, kjer sta obležala mrtva. Tovariša, ki sta bila že na vrhu, jima nista mogla več pomagati. Pohitela sta v dolino po pomoč in se je podala pod vodstvom znanega plezalca Jožeta Čopa v steno reševalna ekspedicija.

O tem, kako se je pripetila usodna nesreča v triglavski steni, so se doznale sledeče podrobnosti:

Kakor znano taborijo mariborski gozdovniki že več let sem pod Martuljakom. Tudi letos se je podalo tjakaj 68 mariborskih gozdovnikov pod vodstvom g. Franja Kličnika. V času taborenja delajo razne ture na razne planinske postojanke. V taborišču so bili tudi Savo Domicelj, znani in simpatični branilec nogometnega moštva tukajšnjega ISSK Maribora, nadalje naš znani smučarski zmagovalci in prvaki Egon Letner, Miran Cizelj, znani mariborski zimski sportnik in amaterski fotograf, ter Dušan Vodeb, popularni vodja napada nogometnega moštva ISSK Maribora. Imenovani štirje, ki so doslej večkrat preplezali severno triglavsko steno v raznih smereh, so imeli toplot načrt, da jo naskočijo v takozvani Skalaški smeri. Letner je ponoči celo sanjal, da je brez težave prišel preko nekega nevarnega mesta, o katerem so se med seboj prejšnji dan pogovarjali. V petek popoldne so se s kolesi odpeljali do Aljažvega doma v Vratih. V šali je tamkaj dejala oskrbnikova hčerka, ki je Letnerja poznala: »Ste zopet prišli, da se boste enkrat zares ubili«.

Ob pol dveh zjutraj naslednjega dne so se podali proti steni. V steno so plezali tako, da sta bila na prvi vrvi privezana Vodeb in Cizelj, na drugi pa Letner in Domicelj. Iz Aljažvega doma so jih nekateri turisti opazovali z daljnogledom. Okoli 8. pa so videli še samo dva plezalca. Ničesar niso slutili. Medtem pa se je že zgodila usodna nesreča. Kmalu po 7. uri zjutraj so se vzpeli do nevarnega mesta, ki so se o njem prejšnji dan pogovarjali. Prvi se je vzpel preko tega mesta Cizelj, za njim Vodeb. Nato sta tovarišema spodaj dejala, naj ležeta malo bolj na desno, kar sta Letner in Domicelj tudi upoštevala. Srečno sta prišla do nevarnega mesta, ki se nahaja nad 300 m globokim prepodom, ki ima obliko žleba. Letner je ravnal zelo previdno. V skalo je imel zabiti klin, preko skale pa vrv. Ob spodnjem koncu vrvi je plezal Domicelj proti Letnerju. V trenotku, ko je bil Domicelj še dva metra pod Letnerjem in ko je Letner menil, da je Domicelj tudi že zlezal preko nevarnega mesta, je Domicelj zaklical: »Drži!« Vodeb in Cizelj sta nato z grozo videla, kako sta padla njuna tovariša preko skalovja v globino.

Cizelj in Vodeb sta prvi trenotek onemela od groze, nato pa nista vedela kaj storiti. Proti nevarnemu žlebu plezati nazaj ni bilo mogoče. Imela sta namreč premalo klinov, ker sta dve tretjini klinov imela Letner in Domicelj. Brez klinov pa je bil dostop nemogoč. Pričela sta klicati na pomoč, toda zaman. Lezla

sta naprej po steni, ki sta jo preplezala do 5. ure popoldne. Po sedemurni naporu hoji sta dospela v Mojstrano, kjer sta sporočila grozno vest, nato pa pohitela do taborišča, kjer sta tovarišem sporočila pretresljivo novico. V bližini so bili znani jeseniški Skalaši in reševalci Jože Čop, Pavel Lukman, Jože Novak, Maks Dimnik in Franc Globočnik. Ob tričetrt na 11. ponoči so bili že vsi v Aglaževem domu. Včeraj ob pol 5. zjutraj so se podali v triglavsko steno. Na mali polici na snežišču je ležalo popolnoma razbito truplo. Le po obleki je bilo mogoče ugotoviti, da gre za nesrečnega Letnerja. Na drugi polici, kakih 50 do 70 m višje, pa je bilo Domiceljevo truplo. Zavili so obe trupli v pripravljene plahte ter ju ob veliki nevarnosti spravili v Aljažev dom, od koder so potem obe trupli spravili v dolino, kamor so prispeli okoli pol dveh. Tu pa je bilo žalostno srečanje s tovariši gozdovniki, ki so po Cizelju in Vodebu bili obveščeni o tragični smrti obeh tovarišev. V Mojstrani sta za žalostnim sprevodom korakala globoko potrti in užaloščena oče in brat pokojnega Egon Letnerja, ki sta bila iz včerajšnjega »Jutra« izvedela za tragično nesrečo mladega Egon in se takoj podala z avtomobilom v Mojstrano. Župnik iz Dovje, Franc Pečarič je opravil mrtvaške molitve, nakar so krsti obeh žrtev triglavske stene prepeljali v mrtvašnico v Dovje, kjer so tovariši in planinci obsuli obe krsti s planinskim cvetjem. Trupli

Společna gibanja

Novi mariborski lahkoatletski prvaki

Od 17 disciplin si je priborilo naslov prvaka 9 članov SK Železničarja, 6 članov SK Rapida in 2 Maratonca

Na stadionu SK Železničarja ob Tržaški cesti se je včeraj dopoldne zaključilo letošnje tekmovanje za lahkoatletsko prvenstvo Maribora posameznikov, ki se je pričelo v petek popoldne. K tekmam so se prijavili skoraj vsi najboljši atleti mariborskih klubov in je bila borba za naslov prvaka Maribora v posameznih disciplinah dokaj ostra in zanimiva. Tekmovanje pa je tudi dokazalo, da lahka atletika v našem mestu lepo napreduje, kar je prvenstvena zasluga SK Železničarja, škoda je le, da je bil obisk gledalcev pri prvenstvenem tekmovanju silno slab. Na omenjeni prireditvi so se oddali naslovi »prvaka Maribora 1936« v 17 disciplinah. Večino naslovov, to je 9, so si priborili atleti SK Železničarja, 6 naslovov prvaka so si osvojili atleti SK Rapida, ostala dva naslova pa sta si priborila atleta SK Maratona. Kar se tiče organizacije tekmovanja, žirija ni bila postavljena pred težko nalogo in je svojo nalogo opravila v splošno zadovoljstvo. Pri tekmovanju je bil navzoč tudi naš požrtvovalni sportnik in zdravnik dr.

Stane Lutman, da naj bi v slučaju kakšne nezgode nudil takojšnjo pomoč.

Prvilstvo Maribora 1936 so si v posameznih disciplinah priborili naslednji atleti:

Tek 100 m: 1. Stropnik (Žel.) 11.5, 2. Venuti (Žel.) 11.6, 3. Monderer (Rapid) 11.7, 4. Mühleisen (Rapid), 5. Herman (Žel.).

Tek 200 m: 1. Mühleisen (R) 24.1, 2. Stropnik (Ž.) 24.2, 3. Venuti (Ž.) 24.3.

Tek 400 m: 1. Mühleisen (R.) 54.2, 2. Monderer (R.) 56.2, 3. Ledinek (Ž.) 57, 4. Struel (Maraton) 57.4.

Tek 800 m: 1. Mühleisen (R.) 2.09, 2. Struel (Maraton) 2.10, 3. Ledinek (Ž.) 2:11.1.

Tek 1500 m: 1. Germovšek (Maraton) 4:34.3, 2. Struel (Maraton) 4:36.1, 3. Podpečan (Ž.) 4:41.

Tek 5000 m: 1. Kangler (Ž.) 16:59, 2. Podpečan (Ž.) 17:11.1, 3. Herič (Ž.) 18:41.

Tek 10.000 m: 1. Kangler (Ž.) 35:49, 2. Podpečan (Ž.), 3. Uršič (Maraton).

Štafeta 4x100 m: 1. SK Rapid 47.3.

Stane Lutman, da naj bi v slučaju kakšne nezgode nudil takojšnjo pomoč.

Prvilstvo Maribora 1936 so si v posameznih disciplinah priborili naslednji atleti:

Tek 100 m: 1. Stropnik (Žel.) 11.5, 2. Venuti (Žel.) 11.6, 3. Monderer (Rapid) 11.7, 4. Mühleisen (Rapid), 5. Herman (Žel.).

Tek 200 m: 1. Mühleisen (R) 24.1, 2. Stropnik (Ž.) 24.2, 3. Venuti (Ž.) 24.3.

Tek 400 m: 1. Mühleisen (R.) 54.2, 2. Monderer (R.) 56.2, 3. Ledinek (Ž.) 57, 4. Struel (Maraton) 57.4.

Tek 800 m: 1. Mühleisen (R.) 2.09, 2. Struel (Maraton) 2.10, 3. Ledinek (Ž.) 2:11.1.

Tek 1500 m: 1. Germovšek (Maraton) 4:34.3, 2. Struel (Maraton) 4:36.1, 3. Podpečan (Ž.) 4:41.

Tek 5000 m: 1. Kangler (Ž.) 16:59, 2. Podpečan (Ž.) 17:11.1, 3. Herič (Ž.) 18:41.

Tek 10.000 m: 1. Kangler (Ž.) 35:49, 2. Podpečan (Ž.), 3. Uršič (Maraton).

Štafeta 4x100 m: 1. SK Rapid 47.3.

Kejavi Maroka!

Ko sem izvršil svojo nalogo, sem odšel v mesto, kjer sem moral nekoliko dni čakati na zamenjavo starega orožja. Poveljnik mi je dovolil stanovati privatno, toda ukazal mi je, naj se sleherni dan javim mestnemu poveljniku.

»Ne pozabite, da je vsak legionar, ki se tekom dvajsetstirih ur ne javi, proglašen za begunca.«

Ni bilo potrebno, da mi to povdarjajo. Vedel sem to prav dobro.

Bila je sobota popoldne. Stopil sem v malo gostilno ob pristanišču, da zavžijem porčijo rib. Že davno nisem jedel rib in silno se mi je zahotelo po njih. Počasi sem srkal močno meliško vino in skozi čašo opazoval ogromni parnik, ki je bil usidran v Punto Franco. Po

dolgem mostičku so delavci tovorili v njegov trup tovore iz bližnjega rudnika.

Razmišljal sem, kako bi se skrivaj ukrčal na brod. V Punto Franco nisem mogel vstopiti v legionarski obleki. Toda obleke si nisem mogel nikjer kupiti, ker bi to postalo trgovcu takoj sumljivo.

Vsakdo izmed njih bi me gotovo izdal oblastem, da dobi nagrado najmanj sto peset.

Ob tem razmotrivanju mi je bila v glavi dobra misel. Ali ne bi najbolje razumelo bitje, čigar usoda je slična moji? Toda, kje naj najdem tako bitje, kateremu bi se lahko zaupal? V Melulli sem bil tuj. Edina nada mi je preostala, da me reši žena iz javne hiše.

Te žene imajo bridke izkušnje iz življenja in, če se jim človek približa na popolnoma nežen in zaupljiv način, morejo bolje razumeti, kakor vsi drugi tu-

Železničarjeva in Maratonova štafeta sta izgubili pri predajah palico, nakar sta odstopili.

Tek 110 m preko zaprek: 1. Monderer (R.) 20, 2. Velkavrh (Ž.) 21.8, 3. Musnik (R.) 21.9, Gutmaier (GAK, Gradec) je teklen izven konkurence 18.9.

Met diska: 1. Pubarič (Ž.) 34.95, 2. Hlade (Ž.) 33.59, 3. Smerdel (Maraton) 32.73.

Met krogle: 1. Hlade (Ž.) 11.43 m, 2. Kleut (Ž.) 10.89, 3. Musnik (R.) 10.51, 4. Čelhar (Ž.) 10.45, 5. Smerdel (Maraton) 10.29.

Met kopja: 1. Rusjan (Ž.) 40.97 m, 2. Vitez (Ž.) 40.01, 3. Hlade (Ž.) 39.56.

Met kladiva: 1. Gujsnik (Ž.) 33.32 m, 2. Smerdel (Maraton) 29.98, 3. Hlade (Ž.) 25, 4. Gutovnik (Ž.).

Skok v daljavo: 1. Černec (Ž.) 6.14 m, 2. Smerdel (Maraton) 6.14, 3. Obersnel (ISSK Maribor) 6.08 m.

Skok v višino: 1. Smerdel (Maraton) 1.60 m, 2. Verzel (R.) 1.55, 3. Davidovič (Ž.) 1.55.

Skok ob palici: 1. Radič (R.) 2.90 m, 2. Vitez (Ž.) 2.90, 3. Smerdel (Maraton) 2.90, 4. Smerdu (Ž.) 2.90.

Troskok: 1. Černec (Ž.) 11.92 m, 2. Kleut (Ž.) 11.85, 3. Gutovnik (Ž.) 11.63, 4. Rusjan (Ž.) 11.42, 5. Jeglič (R.) 11.06. Izven konkurence je skočil Gutmaier (GAK) 12.26 m.

Če bi se tekmovanje za prvenstvo Maribora kvalificiralo po točkah, in sicer prvo mesto po 5, drugo po 3, in tretje po 1 točko, potem bi SK Železničar dosegel 84, SK Rapid 43, SK Maraton 26 in ISSK Maribor eno točko.

Včerajšnje nogometne tekme.

Sarajevo: BSK:Slavija 1:0.

Beograd: Jugoslavija:Hašk 5:0.

Zagreb: Concordia: Hajduk 3:2.

Dunaj: Austria:Ujpest 5:2.

Praha: Sparta:Ambrosiana 3:2. V finalu za srednjeevropski pokal prideta Austria in Sparta.

Razne vesti

Udeležencem glavne skupščine JUU v Novem Sadu. Gospod minister prometa je z odlokom M. S. br. 13.175 od 18. julija 1936 odobril popust na državnih železnicah članom(icam) Jugoslovenskega učiteljskega združenja, ki bodo prisostvovali skupščini JUU, katera se vrši v Novem Sadu 3., 4. in 5. avgusta t. l. in sicer: 1. Članom(icam) državnim uradnikom 75% popust na podlagi uradniške legitimacije. 2. Članom(icam), ki niso državni uradniki pa 50% popust. Člani, članice pod 1. kupijo na odhodni postaji polovično karto na podlagi uradniške legitimacije in legitimacijo Obr. K 14, a kupljena karta velja za brezplačen povratek na podlagi potrjena predsedništva skupščine. Ta potrdila skupščine bodo dobili udeleženci pred vhom v zborovalni prostor. Člani, članice pod 2. kupijo na odhodni postaji celo karto in železniško legitimacijo Obr. K 13, a kupljena karta velja za brezplačen povratek na podlagi potrjena predsedništva skupščine, da so se iste udeležili. Ta popust velja od 30. julija do 9. avgusta t. l. za vse vlake razen ekspresnih. Za udeležence pod števil. 1. velja vožnja tja in nazaj 125.50 Din, za one udeležence pod števil. 2., pa 251 Din.

je nesrečo in tujo bol. Njihova srca so hladna, toda duše imajo blage in polne razumevanja za dobro in zlo.

Ogromni svetilniki so bleščali po ulicah. Ustavil sem korak pred železnimi vrati v ulici, kjer so bile luči najredkejše. Na vrata je bila obešena rdeča luč in na njenem steklu napis z modro barvo: Palanba. Na spodnjih oknih so bili spuščeni zastori, skozi katere je prodiral tanek trak svetlobe. Skozi špranjo na zavesi sem videl nekaj na pol golih deklet. Dvigale so noge na mizo in puhale oblake dima v obraze svojih ljubimcev.

Nisem dolgo okleval. Pritisnil sem na električni gumb in zvonec je tožno odjeknil po hiši. Ko so se odprla vrata, se je prikazala pred menoj stara baba, ki me je premerila od pet do glave in me končno spustila notri z mnogimi pokloni.

Mariborske in okoliške novice

Grozna bilanca smrti: 8 mrtvih

Maribor je bil včeraj in danes pod silnim vtisom dveh mladih žrtev triglavske stene, o čemer poročamo na drugem mestu. Bilanca smrti pa beleži razen tega še šest drugih slučajev, ki so združeni z neusmiljeno belo ženo. Naše reke so pogoltnile pet življenj. Včeraj popoldne je skočila iz dravske brvi, ki veže koroško predmestje s studenško stranjo okoli 30 let stara ženska. Povzpela se je preko ograje ter se pognala v dravsko valovje. Nekajkrat je zakrčila z rokami, nato pa je izginila v valovje. Na površini Drave je plaval njen klobuk, ki ga je prestregel neki kopalec. Doležle se identiteta samomorilke še ni mogla ugotoviti. Proti večeru pa je postal žrtev Drave okoli 30 let stari moški, ki je s Schmiedererjevega posestva preplaval Dravo na studenško stran. Ko je hotel plavati zopet na to stran, pa je omagal. Prišel je klicati na pomoč. Ker ni bilo v bližini nikakega čolna, mu ni bilo mogoče pomagati in je revež utonil. Prijel ga je najbrže krč. Na bregu pa so našli v njegovi obleki številko »Politike«, neko Vojnovičevo knjigo ter blok, na katerem

je bilo napisano ime Božiček. Pri Trčovi pri Št. Petru je naplavila Drava truplo mladega fanta, ki je očitno identičen s 15letnim pastirjem Janezom Anželom, ki je pred dnevi utonil. Mura pa je naplavila truplo 59letnega pismonoše Jakoba Omana, ki je dne 10. t. m. v samomordilnem namenu skočil s cmureškega mostu v Muro.

Včeraj je bila Kamnica pozorišče fantovskega pretepa, ki se je končal z nožem in ki beleži bilanco enega mrtvega in dveh ranjenih. Viničar Jakob Pernek je praznoval svoj god in povabil k sebi številne prijatelje in znance. Okoli 1. ure zjutraj sta prišla tam mimo dva godca iz Spodnje Kungote, kar je razpoloženje gostov še bolj dvignilo. Vino je stopalo gostom v glavo, tako da je nek Anton Fras začel izzivati Jožefa Robiča radi dekleta, nakar se je začel prepir, ki ga je pa godovnik Pernek še mogel pomiriti. Antona Frasa so zaprli v kuhinjo, na stražo pa so postavili 26letnega delavca Janeza Brunčiča. Fraso prijatelj Fridek Lešnik se je z njim zavzel in ga hotel osvoboditi, kar je dalo povod prerivanju

med fanti. V metežu je izvlekel Lešnik nož in začel z njim mahati naokrog, in je pri tem zadel Janeza Brunčiča v vrat. Ker je bila zadana rana smrtno nevarna, se je Brunčič zgrudil na tla in pri tej priči izdihnil. V prepir je posegla Magdalena Kmetičeva, kar je Lešnika še bolj razburilo, tako da je pobesneli Lešnik zamahnil tudi proti njej in ji prizadjal tri rane v desno roko in pod pazduho. Kot tretja žrtev vinjene razdraženosti je zadobil lažje poškodbe z nožem tudi delavec Ivan Zorko, ki ga je Lešnik sunil z nožem v prsi. Po izvršenem dejanju je Lešnik izginil neznanokam in so poklicani orožniki uvedli takojšnje zasledovanje. Poklicana sodna komisija je ugotovila dejanski stan. Ubijalec pa se je včeraj okrog 10. ure sam javil na orožniški postaji v Mariboru ter priznal svoje dejanje z izgovorom, da ni imel namena nikogar ubiti in da je bil močno razburjen. Odpremili so ga v prostore okrožnega sodišča. Vest o tem žalostnem godovanju in o žalostnih posledicah izbruhov vinjenosti je izzvala po vsem vsesplošno obsodbo.

Silovito neurje pod Sv. Duhom na Ostrem vrhu

Razdejana cesta v Šturmovi grabi

Ves osupel in kakor prikovan sem ob stal preteklo soboto sredi Šturmove grabe. Strmo in temno, razdrapano in pušto poznam že štirideset let, a v takem stanju kakor tokrat, je še nisem videl. Tudi najstarejši Duhovčani ne pomnijo ničesar.

V celnem srednjem delu ni več nobene sledi o stari duhovski cesti. Tu je še samo golo skalovje v strašnem zbroju. Temeljne pečine so v povprečni, navpični in poševni legi; po oblikah kvadraste, ploščate, roglate, škrobaste. Ob njih gole in opolzle pobočne pečine, ki se strmo zadirajo v dno in tvorijo z ostalimi meter do poldrugi meter globoke kotanje, napolnjene z vodo. Ob straneh so nakotaljeni težki kvadri, preko vsega pa naplavljeno kladovje in štorovje. Nikjer med skalovjem pa ni mrvice blata ali peska.

Suhe drce na pobočjih, po katerih so spuščali drvarji hlode in drva, so se spremenile v struge hudournikov. Po njih naplavljene mase so zabarikadirale potok, da je vdrla voda na cesto in s tem povečala razdejanie.

Od kmeta Zrnca na Gornjem Boču sem izvedel, da se je v torek, dne 21. julija,

ob hudi nevihti utrgal oblak. V pol uri je bilo vse končano.

Nobeno živinče ne pride tu skozi, tudi prazno ne. Mlinar Pokrznik mi je tožil, da je popolnoma odrezan od sveta in da ne more niti živine spraviti na pašo.

Moko za trgovino pri Sv. Duhu so morali voziti od Šturma preko Sv. Ožbalta po dolgi, istotako zapuščenji kolobači ob Črmenici v Gradišče in šele odtod ob državni meji k Sv. Duhu, t. j. več kot tridesetkratna daljava od Šturma do Sv. Duha.

Uverjen sem, da naša javnost ne bo zahtevala nadaljnjih dokazov, da so razen avtomobilnih cest do letovišč in lepil vil na zelenem Pohorju in drugod potrebne vsaj dobre občinske ceste na obubošanem in preziranem Kozjaku. Ako smo s količenjem državne meje hoteli spraviti pod jugoslovensko streho tudi del »našega milega slovenskega naroda« na revnem Kozjaku, potem smo s tem prevzeli tudi prokletu dolžnost, da ga ne krmimo le z golimi obljubami, z osnutki in načetki cest, temveč da poleg svojih štirih avtomobilskih cest zgradimo vsaj skromno pot tudi Kobancu do njegovega sela na skrajni meji.

Čuvajmo Jugoslavijo!

I. R.

Prota Trbojevič zapustil Maribor

V soboto zvečer z brzovlakom ob 21.10 je odpotoval iz Maribora na novo službeno mesto v Beograd, kjer bo prevzel visoko mesto referenta za pravoslavno veroizpoved v vojnem ministrstvu prota Peter Trbojevič. K slovesu na kolodvoru so prispeli člani tukajšnje pravoslavne cerkvene občine ter Bratstva pravoslavnih Slovencev, razen tega številni nacio-

nalno zavedni Mariborčani, zlasti številno pa je bil navzoč mariborski oficirski zbor z mestnim poveljnikom generalom M. Milenkovičem na čelu. Prota Trbojevič je prejel ob slovesu več šopkov rož. Prisrčno in iskreno je bilo slovo priljubljenega prote, katerega spomin bo ostal trajen v vrstah nacionalno zavednih Mariborčanov.

Mater je hotel potopiti v potoku, nato pa izvršiti samomor

Na orožniško postajo na Pragerskem je prišla 72letna prevžitarica Ana Močnikova iz Spodnjega Grušova ter pripovedovala, da jo je njen 38letni sin Jožef Močnik hotel umoriti. Orožniki so takoj uvedli obširno preiskavo ter zaslišali številne osebe ter dognali naslednje: Na travniku v Lukanji vasi pri Pragerskem so bili Močnikovi zaposleni pri spravljani sena. Mati Ana Močnikova ter njen sin Jožef sta delala v bližini potoka, sin Mihael ter hlapec Blažič pa na drugem koncu travnika. Okoli 15. ure sta se mati Ana Močnikova ter sin Jožef sporekla radi neke izgubljene pravde in je sin Jožef očital svoji materi, da je ona kriva, da je pravdo izgubil. Nenadoma pa je sin

Jožef pograbil svojo mater, jo s silo zavlekel do bližnjega potoka, v katerem je bilo nad 1 m vode ter sunil mater v vodo. Nato je sam skočil v potok, ponovno zgrabil svojo mater ter jo tiščal pod vodo. Sin Mihael in hlapec Blažič sta opazila, kako je Jožef Močnik zavlekel svojo mater, ter sta hitela proti potoku. Prišla sta ravno o pravem času, kajti Jožef Močnik je še vedno tiščal svojo mater pod vodo in bi starka nedvomno utonila, če ne bi prišla Mihael Močnik in hlapec na pomoč. Takoj sta skočila v potok ter iztrgala Ano Močnikovo iz rok sina Jožefa ter jo spravila na suho. Uboga starka pa je medtem popila toliko vode, da je bila nezavestna ter sta jo morala sin

Mihael Močnik in hlapec obuditi k življenju. Jožef Močnik pa se je medtem, ko sta bila Mihael Močnik in hlapec zaposlena z materjo, potapljaj v vodo v očitnem namenu, dabi izvršil samomor. Brž sta skočila Mihael Močnik in hlapec v potok ter s težavo spravila Jožefa na suho. Tudi on je bil že ves omamljen, vendar je prišel kmalu k zavesti.

Ko so orožniki zaslišali Jožefa Močnika, zakaj je hotel umoriti svojo mater, je dejal, da so v družini bili vedno prepripi in da je hotel napraviti vsemu konec. Najprej je hotel usmrtiti mater, nato pa izvršiti samomor. Nazadnje pa je izrazil svoje zadovoljstvo, da se mu ta nakana ni posrečila in da je mati ostala pri življenju. Orožniki so vso zadevo prijavili tukajšnjemu okrožnemu sodišču, kjer se bo vršil epilog te družinske tragedije.

Kam kajdemo?

Sokoli! Radvanje Vas kliče! Ne pozabite, da priredi mlada in agilna sokolska četa v Radvanju v nedeljo, dne 2. avgusta t. l. svoj prvi telovadni nastop, pri katerem sodelujejo vse sosednje sokolske edince ob strani naše hrabre vojske. V povorki sodelujejo narodne noše in sokolska konjenica. Po nastopu velik naroden tabor. Pri tej sokolski manifestaciji naše meje sodeluje tudi pevski zbor društva »Nanos«. V nedeljo vsi v Radvanje!

Jadranaši! Jutri, torek, ob 20. uri zelo važna vaja. Pevovodja.

O tem in onem

Češkoslovaški notranji minister v Mariboru. V soboto zvečer se je pripeljal v Maribor v spremstvu svojega tajnika češkoslovaški notranji minister dr. Josip Czerny. Prenočil je pri »Novem svetu« in se včeraj dopoldne okoli pol 10. uri odpeljal na Bled.

Odprta noč in dan so groba vrata... Na Meljski cesti 67 je preminila v starosti 57 let zasebnica Marija Bošak. V starosti 73 let je umrla mestna uboga Ivana Sabelnik, v 56. letu svoje dobe je izdihnil v splošni bolnišnici bivši trgovec Franc Starčič. Žalujemo naše toplo sočutje!

Na drugo obletnico Maistrove smrti je bila včeraj ob 8. uri zjutraj v frančiškanski cerkvi maša zadušnica za blagopokojnega osvoboditelja Maribora in prvega slovenskega generala Rudolfa Maistra. Poleg njegove soproge in obeh sinov ter številnega nacionalnega občinstva so bili polnoštevilno navzoči tudi mariborski Maistrovi borci s predsednikom Zveze Maistrovih borcev prof. dr. A. Dolarjem na čelu.

Na tukajšnji Borzi dela dobi zaposlitev več orodnih ključavničarjev.

Posetite

Jubilejni

„V. Mariborski teden“

1. do 9. avgusta 1936.

Pod pokroviteljstvom Nj. kr. Vis. Kraljeviča Andreja.

50% popust na železnica od 30. julija do 11. avgusta 1936.

Pupusti na zračnih progah Aeroputa in na parnikih. — Tradicionalna revija gospodarskega in kulturnega življenja Maribora in zaledja. — Tekstilna industrija. — Obrt. — Trgovina. Velika gasilska razstava in gasilski kongres. — Velika filatelistična razstava in gasilski kongres. — Velika filatelistična razstava z borzo znamk. — Mlekarstvo, sirarstvo, vinogradništvo. — Žena v obrti. — Umetniška in zgodovinska razstava. — Tujsko prometna razstava. — Modna revija. — Revija sporta, jadrnega in motornega letalstva. — Pokušnja vin. — Kongresi in koncerti. — Šahovska mednarodna tekma. Mariborski otok — najlepše kopališče Jugoslavije! — Gostoljubni Maribor in zeleno Pohorje Vas vabita!

Dr. Z. Matjašič ordinira zopet redno ob delavnikih od 10. do 12. in od 4. do 6. ure. **Glavni trg 4/II, Maribor.**

Vpisovanje na Ant. Rud. Legatovem Enoletnem trgovskem tečaju v Mariboru je vsaki dan od 10. do 12. predpoldne v šolski pisarni, Vrazova ulica 4. Tudi ob nedeljah in praznikih. Lastni dežji internat. Šolski program se dobi brezplačno.

Blagoslovitev in otvoritev broda med Kamnico in Studenci bo v nedeljo, dne 2. avgusta ob 9. uri predpoldne. Brod je namenjen samo osebnemu prometu. — Koblar Martin.

Članstvo ISSK Maribora se poziva, da se polnoštevilno udeleži pogreba našega tragično preminulega Sava Domicelja, ki bo v torek ob 16.45.

Smrtna kosa. V Vučji vasi na Murskem polju je včeraj ob 13. uri umrla v 84. letu starosti ga. **Marija Heric**, mati g. ravnatelja tuk. realne gimnazije dr. Matka Herica ter g. gvardijana tuk. franč. samostana p. Gracijana. L. 1915. ji je po daljši bolezni umrl soproig Anton Heric, ugleden kmet, večletni župan v Vučji vasi in član takratnih okrajnih korporacij, l. 1918. je na solunski fronti izkrvavel kot dobrovoljec najmlajši sin, jurist Lojze, pred nekaj leti pa se je preselil v večnost najstarejši sin dr. Tone Heric, okrožni zdravnik v Ljutomeru. Hčeri Lojza in Micika sta kmetici, omoženi v domači vasi. Pokojna Marija Heric, ki je kljub boleznim izgubam moža in dveh sinov čakala častljivo starost, je bila zgledna mati in vzgojiteljica svojih otrok, zelo skrbna in večča gospodinja ter do brosrčna sosedja; zato ji bode ohranjen časten spomin. Ob težavnih prilikah sta oče in mati Heric izsolala svoje štiri sinove, ki bi dnadanes — da nista dva že pokojna — zastopali v življenju medicinsko, filozofsko, teološko in juridično fakulteto univerze. Rodbini Heric-Lebar-Paltauf izrekamo ob izgubi blage matere iskreno globoko sožalje!

Racerjev dvor bo kupila banovina od admontskega samostana za tukajšnjo vinarsko in sadjarsko šolo, ki je, kakor je pred tedni poročalo »Jutro«, pripravljena odstopiti parcele ob Joštovem posestvu v izmeri 90.000 m² v svrhu zazidave.

Teniški turnir v Rogaški Slatini. ISSK Maribor je priredil včeraj v Rogaški Slatini teniški turnir, ki je v vsakem oziru uspel. Organizacija, ki je bila v rokah gg. Šepca, prof. Sevnika in Kranjca, je bila vzorna, tako da se je vso tekmovalno, razen ene discipline, zaključilo. V disciplini gospodje posamezno je izšel kot zmagovalac mnogoobetajoči Albanež (ISSK Maribor), ki je v finalu zmagal nad Pažutom iz Celja s 6:3, 6:2. Na tretje mesto se je plasiral Škapin in Korenčan (ISSK Maribor). V disciplini dame posamezno si je tudi topot priborila prvo mesto ga. Voglarjeva, ki je v finalu premagala go. Boričevs s 6:4, 6:0. V igrah gospodje v dvojce odločitev še ni padla in se bo finale vršil v Mariboru, in sicer med parom Albanež-Škapin in Dernovšek-Korenčan.

Pabecki

NOVI SLUŽBENI ČAS NA POŠTAH.

Poštni minister dr. Kaludjerčič je z odlokom od 22. t. m. spremenil čl. 2 pravilnika o delovnem času s strankami na poštah na ta način, da bodo imele poštne ustanove z omejeno dnevno službo (s takozvano L službo) po sedem ur dnevno, in sicer od 8. do 12. in od 15. do 18., namesto dosedanje službe od 8. do 12. in od 14. do 18. ure. Pri tem je upošteval v prvi vrsti interese službe in krajevne razmere dotičnih pošt. S to olajšavo, ki jo bodo čutili poštni uslužbenci, ki bodo mogli s tem delovnim časom imeti najpotrebnejši odpočitek čez poldne, ki je nujno potreben v času velike vročine, bo ta sprememba prinesla državni blagajni tudi izdatke prihranke po zimi pri kurjavi in razsvetljavi, zlasti pri poštah z manjšim prometom. Ta sprememba stopi takoj v veljavo.

MAČKOVO IZRAZOSLOVJE.

O priliki nedavne proslave rojstnega dne dr. Vladka Mačka so prinesli nedavno vsi hrvatski časopisi obširne komentarje. Posebno zanimiv članek pa prinaša neki hrvatski dnevnik, kjer opisuje obisk v Kupincu na posestvu dr. Mačka, iz katerega posnemamo sledeče:

»...na levi strani poti, kjer se sprehlamo žanjejo kmetje in kmetice žito. Gostje so nameravali slikati pokrajino z žanjicami, kar je pa neko kmetico tako razburilo, da je vzkliknila: »Najte, gospod, najte ... kak bum zgledala ... em nis niš zrlitana ...«

Dr. Maček, ki je bil priča temu prizoru, pa se nasmehe v najboljšem razpoloženju in doda z nasmeškom: »Bog moj, pa obrni mu r...!«

Ta izjava vodje Hrvatov je izzvala smeh in je bila nato kljub protestu kmetice posneta ta tako zaželena slika žitnega polja z žanjicami.

Oglašujte v »Večerniku«!

Mali oglasi

Razno

BRZOJAVI

Né samo v petek, tudi danes pojedina svežih morskih rib: celovi, skombri, male ribice. Gostilna Vicel, Rotovški trg št. 8. 3663

GOSTILNO

iščem v najem ali na račun. Ponudbe pod »Dobro znanstvo« na upravo lista. 3659

SVARILO!

Ker raznaša moj bivši pomočnik neresničnost, ki izvirajo iz gole maščevalnosti in te neresničnosti se potom drugih oseb dalje širijo, opozarjam vsakogar, da bom proti vsakomur sodno postopal. — Postržin, Pobrežje. 3658

MOŠKE MAJCE

po Din 14. — dobite pri Trpinu, Vetrinška 15. 2261

Sobo odda

ODDAM SOBO s hrano, posebnim vpadom v najlepšem delu mesta. Koroševa 36. 3665

Veliko, opremljeno

SOBO

takoj oddam solidnemu gospodu. Strobmajerjeva 28-II. stanovanje šte. 9. 3643

Stanovanje

ENOSOBNO STANOVANJE

oddam v novi hiši s 15. avgustom. Nova vas, Bollenkova 6. 3664

Službo dobi

BLAGAJNČARKO.

kuharico in kletarja takoj sprejemem. Vicel, Gosposka 5. 3662

UČENKO

za čevljiarska zgornja dela (šteparijo) sprejemem. Naslov v upravi lista. 3660

Kupujte svoje potrebščine pri naših inserentih!

Globoko užaloščeni javljamo vsem sorodnikom in prijateljem pretresljivo vest, da se je tragično ponesrečil naš ljubljeneec, naš nadvse ljubljeni sin, brat, svak, nečak in bratranec

EGON LETTNER

CAND. COM.

Ugrabile so nam ga gore v cvetoči mladosti 19 let v soboto, 25. julija 1936. Pogreb našega ljubljeneca se bo vršil v torek, dne 28. julija 1936 ob 3/4 5. uri popoldne iz mestne mrtvašnice na Pobrežju. Zadušnica se bo brala v frančiškanski cerkvi v sredo, dne 29. julija ob 8. uri.

MARIBOR, dne 27. julija 1936.

Ivan, Jurij Lettner, industrijalec, Mariane Lettner starši.

Elsa Schlenk, Irma Walde, Viktorija Lettner, Edith Lettner, Inge Lettner, Rihard Lettner, Alfons Walde, Dr. Ivan Lettner, Dr. Walter Schlenk

bratje in sestre.

Iris Walde

nečakinja

in ostalo sprodstvo.

Javljamo, da smo izgubili našega ljubega

Savo Domicelja

stud. iur.,

ki se je v soboto, dne 25. t. m. ponesrečil v severni triglavski steni. Pogreb pokojnega se bo vršil v torek, dne 28. t. m. ob 4. uri popoldne iz kapele pobješkega pokopališča v Mariboru v rodniško grobnico.

Ljubljana-Maribor, 27. julija 1936.

Lojzka Domicelj, roj. Knaflič, mati; Branko in Zlata, brat in sestra in rodbine: Domicelj, Knaflič, Kobler in Verbič.

A. K.:

Žrtev zveste ljubezni

Zgodovinski roman

23

»Za tvoja ljubimkanja se dosedaj nisem niti zanimal; s to ljubeznijo pa je povsem drugače: Španjolka te ljubi.«

»Ali je morda ona prva?« — vpraša polkovnik v šal, a s smehljivočim se ponosom predrzneža.

»Da vem. Ali te je pa katera ljubila tako kakor ona? Ali ni pri drugih strast popuščala, izginala namah? Poglej samo svoje življenje, zgodovino svojega ljubimkanja: ali niso vse ženske, ki so ti prisegale večno ljubezen, prav tako lahko pozabljale na njo, kakor si tudi ti lahko pozabljal? Mar so strupe, bodala in smrt s čimer so same sebi pretile v svojih ljubavnih izbruhih, tudi zares uporabile,

čeprav si jih varal, kar bi imelo izzvati take stvari?«

»Ali misliš, da bo z našo Donno drugače?«

»Da drugače, mislim, celo vem,« odgovori major mirno.

Polkovnik se malo zamisli, pošteni starec pa nadaljuje:

»Da, ponavljam ti, ona ne more ljubiti samo na pol, izdajalski; to je napisano v njenem očesu, na njenem lepem licu: varaj jo, zapusti jo, pa jo boš ubil.«

»In kaj naj storim?« vpraša mladenič.

»Dve poti imaš: ali jo vzameš za ženo, ali pa jo zapusti še danes, dokler ljubezen še ni povsem osvojila njenega

mladega, neizkušenega srca: ali postaviš, da ... Stanislav, ali sploh še dvomiš? Mar ti tvoja čast ne nalaga, da postaneš njen mož?«

Majorjeva slutnja je bila sicer neutemeljena, a je kljub temu prevzela plemenito srce mladega junaka. »Da, prav imaš,« odgovori starcu. »Pogubiti je ne smem in tudi nočem; dosti je neumnosti, razum in pravica morata voditi moje korake: predal ti bom polk in odšel v Burgos.«

Oditi pa ni mogel tako hitro in lahko, kakor je mislil. Treba je bilo urediti različne posle v brigadi, mnoga maršalova povelja je bilo treba izvršiti, vmes pa je prišla še lahko holecen; največja ovira pa so bile, kakor si čitatelj lahko misli, črne oči donne Frančiške.

Polkovnik se končno zaljubi v Španjolko. Zaljubljeni se z vsemi ognjem zdrave mladosti, zaljubljeni se z razumom in dušo,

Ta ljubezen je rešila dekle. Norec ali brezčutni Lovelas naj gonita svoje. To pa je bila ljubezen, kakor jo pojmujejo cerkveni očetje, kakor jo pojmuje naša vera, ki lahko obstaja in jo včasih tudi v resnici najdemo.

Ko se je polkovnik zaljubil v Španjolko kot v ženo, kakor se je izražal pošteni major, je naravno, da to je hotel razumeti in dojeti, pronikniti ji v dušo in sree, in da je kot človek s severa, dete ledu in viharjev, vzdrhtel in se ustrašil ljubezni, vznikle pod vročim solncem, ljubezni toplega juga.

Sleheri dan je moral pošteni major poslušati njegove tožbe in gledati nove muke.

»Preveč me ljubi. Njena ljubezen me žge. Ljubosumna je.«

Največ je tožil radi ljubosumnosti.

(Se bo nadaljevalo.)